

Èl canton dël nemis ëd la patria: drolarie për tuti ij gust

Luther Blissett: stòria d'un ch'a esistia nen

Costa a l'é na stòria motobin dròla, na stòria 'd trocion, un viaggi ant ël mond magich ëd le illusion. Tut a l'é, ancor na vira, vera.

Èl fàit a l'é che minca tant, quand che am toca sente ij crij e ij lament dij piemontèisista, e nen mach, an sla dzanformassion ëd la stampa (o ëd "La Stampa") am ven da pensé ch'i l'avrìo dabzògn ëdcò noi d'un Luther Blissett.

A l'é rivame 'd dilo e tuti am vardavo ant na sèta manera: a savìo nen chi ch'a fussa. Miraco, ëdcò quaidun (ma pòchi) dij letor d'Assion Piemontèisa a lo san nen. D'òutra part, an essend che Luther Blissett a esist nen, a l'é peui nen tant dròlo ch'as na sàpia pòch. E peui Luther Blissett adess a l'é mòrt, a l'é massasse (contut che a fussa mai nà). Ma, an essend che 'd Luther Blissett, ch'a esistio nen, a-i na j'ero tanti, miraco...

Adess, a l'é nen pròpi vera che Luther Blissett a esistia nen. Për esiste a esistia, mach che a l'ha gnen-te a che vèdde con nòsta stòria; Luther Blissett a l'era un giugador dël Milan, tanti agn andarera. A vnìs da la Giamaica. Fin ëd la stòria ëd Luther Blissett. Col ver.

N'autër Luther Blissett, col ch'a n'antersa a noi, a "nass" a Bològna ant ël 1994. L'idèja dël "Luther Blissett Project" a l'è cola ëd critiche ël sistema dl'anformassion con soe arm. Luther Blissett a l'é un "nòm coletiv": mincaun a peul dovrelò e sot-signé soe assion con ës nòm, convnù ch'a na con-divida j'ideaj (còs che a-j intra tut sossì con ël Luther Blissett "ver" gnun a lo sa; miraco a-j piasia ël nòm). Le assion ëd "terrorism ëd l'anformassion" ëd Luther Blissett a son stàite fin-a arcujue ant un liber. Soe pi bele aventure a son estàite contra le television e contra 'l diav (ch'a son nen, fé atension, l'istessa ròba).

Miraco i conòsse cola transmission, "Chi l'ha visto?", anté ch'a sèrco madamin-e dèscoparè da la sircolassion a mesdi an mes a na piassa, o 'd bonòm ch'a j'ero surti a catesse le sigale e mai pi rivà a ca? Pròpi cola lì. Ma la stòria ch'iv conto adess i son sigur ch'i la seve nen, perchè a l'han mai trasmetula.

Ant l'otòber dël 1994 n'artista anglèis, Harry Kipper, a spariss a Bertolo, a mesa strà fra Pordenon e Udin.

A l'avìa 33 agn e a girola-

va për l'Euròpa an bici, con l'intension ëd gropé ansema, ant na rèj imaginaria, na serie 'd sità an manera 'd formé la paròla "ART" (content chiel...). A smija che Harry Kipper a dovèissa andé an Bòsnia, an passand da Trieste anté ch'a l'avìa d'amis. Ma a Trieste a l'é mai rivà. Ij sò amis artista a son sagrinà e a la fin a contato ij giornaj. Èl 3 ëd gené dël 1995 l'ANSA d'Udin a trasmet la notissia ëd la sparission. Cheich di apress, la trope ëd "Chi l'ha visto?" a contata j'amis ëd l'artista, an Friul e... a Bològna. Costi a-j conto la stòria 'd Kipper e 'd sò proget artistiche 'd la corent artistica "psicogeografica".

Un ëd coj ëd la tele a pensa che la sparission ëd Harry Kipper a sia na neuva espression d'art. J'amis d'Harry a fan vèdde 'dcò l'unica fòto ëd l'artista. Comissia, la troupe ëd "Chi l'ha visto?" a va da Bològna a Udin, e peui an Inghiltera, anté ch'a anter-visto la "London Psychological Association" e a-j fan vèdde fin-a la veja cà dl'artista. Ma tuta la stòria a finiss nen an sla tele: un giornalista a sent a Udin na conversassion ant un bar e a sospeta n'ambreu. A l'ultim moment la redassion ëd "Chi l'ha visto?" a cancela tut. Ma j'amis ëd Harry Kipper a fan a temp a conté la vrità, ch'a finiss ansima a tuti ij giornaj: Harry Kipper a esist nen, e donca a l'é mai sparì. Tut a l'é stait anventà da Luther Blissett, da l'inissi a la fin: ël nòm, la psicogeografia, la fòto, fin-a la cà an Inghiltera (e la "London Psychological Association" a l'é na version inglèisa ëd Luther Blissett).

Luther Blissett a l'ha pijà për ël nas la television: "I l'oma nen mach portaje dèscredit; i l'oma faje perde temp, an manera che chi ch'a l'é scapà për dabon a peussa sté tranquil" ("Il Resto del Carlino", 20 ëd Gené dël 1995); e "Tut sossì a l'é motobin mej che fé tanti lament dësutij an sl'onipotenza dl'andustria dlè spettacol" ("L'Unità" dël 21 ëd Gené).

Penseje bin: un ch'a esist nen, e ch'a l'é na serie 'd pèrson-e diferente, prima as anventa un ch'a esist nen, a-j da la vita, e peui a lo fa sparì.

Na galuparia. Da arfissiesse.

Chi ch'a l'é pròpi nen arfissiasse a l'é Marco Dimitri. Ch'a esist, ciorca s'a esist. Miraco ël nòm adess iv l'arcòrde nen, ma

da sì a un moment i capireve.

Marco Dimitri a l'é 'n giovnòt, ëdcò chiel ëd Bològna. Un fieul miraco gnanca tant simpatiche o racomandabil, con quatr orcin e 'n ciò ant l'orija mancin-a. Marco a l'ha na passion: ël diav.

A l'é 'l fondador dij "Bambini di Satana". Adess iv n'arcòrde, nò? Lòn ch'i chërdo i sàpie nen a l'é la fin ëd la stòria; television e giornaj a son dèsmentiassse 'd contevla. Marco a l'ha na botega anté ch'a vend liber an sël diav, camison neir (35.000 lire con le manie curte, 40.000 a manie longhe), candeile e tut lòn ch'av serv. Ant ël fèrvé dël 1996 Marco Dimitri e cheich sò amis a finisso an pèrzon për "ratto a fini di libidine e violenza carnale", e peui ëdcò "pèr violenza su minori, violazione di sepolcro e profanazione di cadavere". La Procura ëd Bològna a farà d'indagin fin-a a rësguard d'eventual... sacrifici uman. Tut sossì a l'é cissà da na giovo PM bolognèisa, Lucia Musti, ch'a veul fé carriera e vni a esse l'Antonio Di Pietro dla guera al satanism.

La cesa 'd Bològna a l'é d'acòrdi, ij giornaj ëdcò. E tuti a fan an manera ëd nen vèdde che l'acusa as basa mach an sla testimoniansa ëd na fija con tanti problema mentaj, ch'a l'era stàita la morosa d'un dj'acusa e ch'a conta na stòria ch'a sta nen an pé e ch'a cangerà sempe. A doveran coma testimoni na masnà 'd tre agn ch'a dirà d'esse stait butà ant na cassia da mòrt, e coma "espet" dj'esorcista. Marco Dimitri a seurt da 'n pèrzon dòp n'ann e subia e (e costa a l'é la part che an diso mai) con n'assolussion completa, nen "per non aver commesso il fatto", ma perchè "il fatto non sussiste".

Il'ave capì bin: a l'era tuta n'ansion ëd na giovo nen tant an quader.

Ma la stòria 'd Marco Dimitri a finiss nen, e minca tant a lo buto an mes quand ch'as parla ëd diav.

Luther Blissett, che al temp dël prim process a Dimitri a l'avìa denuncià tuta la drolaria dle acuse, a nufia che tute ste stòrie a spusso e ch'as esagera 'n pòch. E còsa ch'a fa nòst amis ch'a esist nen? A fa lòn ch'a l'avrìo dovù fé ij piemontèisista con la Busiarda? A organisa na protesta, a manda na litra ai giornaj? Gnanca na frisa. Se ij giornaj, la television, la gent a veulo ël diav, Luther Blissett a-j da 'l diav.

Èl 9 dè stèmber dël 1998, e gnanca ëd neuit, ma a ses e mesa 'd sèira, Luther Blissett a lassa ant na tor dël castel ëd Bressia des candèile rosse, un polmon ëd bocin catà al mèrcà e na fior bianca (un liri) 'd plastica, ansema a 'n papé con le paròle misteriose "ocitsur oninap... osoizifs oninap". Èl di dòp "Il giornale di Brescia" e "Bresciaoggi" a seurto con ëd titòj coma "Èl Diav padron ëd la sità" e via parèj, e a conto dla "mèssa neira" ant la tor. Le candèile a son, second ël giornaj, set, ses ò sinch; un a dis che ant la tor a l'han massà na bes-cia, n'autër che le candèile, chisà perchè, a son stàite vische tuta la neuit.

La DIGOS a dis che "ëd sigur a l'é nen në schers" e a s'angagia a traduve le paròle an "latin". Gnun a s'arcòrde che "ocitsur oninap... osoizifs oninap" a l'é... "panino rustico" e "panino sfizioso" a l'incontrari!

Èl ciadel a chërs. Èl 16 dè stèmber Luther Blissett a manda 'n fax al "Giornale di Brescia"; a dis d'esse 'n satanista, penti, e a veul confessesse con un giornalista. Doi di dòp ël giornaj a pubblica l'intervista, ansema a n'òutra bela colession d'eror. E mach antlora Luther Blissett a fa savèj ch'a l'era tut në schers, e ch'a l'ha pijà an gir, ancor na vira, ij giornaj, la polissia, la sità, tuti. Luther Blissett a seguirà an costa manera: an ocasion ëd la Bienal d'Art a Venessia dël 1995 ij giornaj a dan la notissia ëd la presensa 'dcò ëd na ... sumia pitris; al temp ëd la guera ant ij Balcan n'autër artista ch'a esist nen, Darko Maver, a meuir sota le bombe, e via parèj.

Luther Blissett a l'é massasse a l'inissi dël 2000. Ant ël 1999 Einaudi a pubblica 'n romans, con ël titol "Q", sotisgnà pròpi da Luther Blissett.

A na vèndo pì che 60.000 còpie.

E antlora Luther Blissett as "massa" an dèschervendse: Luther Blissett (almeno coj dël liber) as ciamo Roberto Bui, Giovanni Cattabriga, Luca Di Meo e Federico Guglielmi.

Adess as fan ciamé Wu Ming che, an cinèis, a veul di "Sensa Nòm"...

Mauro Tosco

n.d.d.

Con sòn nòst amis Tosco a l'ha vorsù fene toché con man ël peis ch'a l'ha la dzanformassion ant la vita 'd tuti ij di e che la manera pì vajanta për combate la dzanformassion a l'é cola 'd dovrela a nòst pro.

mach che quaich vira,

QUAIDUN AS DÈSVIJA

Im ancòrzo, an èscotand j'anvit a voteje, ch'a fortisso che lor, ij candidà, a fan sigurament tuti ij sacrifici ch'a diso 'd fé a nòst pro (comprens col ëd butesse an sacòcia na meisà da sgnor), che maniman ch'a passa 'l temp i dvento na vira 'd pì qualquista.

I dagh da ment senza scandoliseme a 'd mè consitadin, gent coma mi, ch'a laudo 'l fàit che 'n qualsèssia vorien ch'a ven-a elegiù a na carica pública a l'abia 'l dirit a cola rica meisà dzordita perchè, al moment ëd soa eleSSION, a l'ha dovù arnonsié al redit che sò travaj (?) a-j dasia, meisà che noi sitadin i soma obligà a manten-je 'dcò për l'avni, e multiplicà për des.

Mè fidich a ariess aditura a suporté 'l fàit che për garantije soa meisà an chërso le taje, còsa che, coma ch'a disia 'l savant M. Pantaleoni, tuti j'anofantù a son bon a fé, ma che, contut, a son mach j'ancuti, coma noi piemontèis, a paghé pontuaj e për antreghe.

Mach che, bele senza antersé fidich e coronarie, am piasèria che quaidun am dèissa, a la bonora!, na spjegassion ch'a l'é da 'npress ch'i ciamo. Am piasèria, visadi, che quaidun a më spieghèissa com'èlo che 'n qualsèssia fagnan, senza merit nè qualità, se nen, quaich vira, 'n titol dè studi pijà a l'Università 'd Catanzaro che, coma valor, a l'é apoprè coma col pijà a l'Università 'd Moncalé*, mach perchè ch'a l'ha an sacòcia la tèsseira d'un partì, che gnanca col a l'avria 'l dirit d'esiste, convnù che le ideologie che ij partì a dovrìo rapresenté a son mòrte e sotrà, a peussa avèj ël dirit ëd danegé lè stat (e 'd conseguensa noi) an doe manere.

La prima a l'é cola d'avèj provocà n'arcal, magari cit, ma sempe n'arcal, ant ël PIL (Pròdot Interior Brut) an bandonand ël travaj ch'a fasia al moment ch'a l'ha decidù 'd candidesse, e la sconda a l'é la preteisa 'd vorèj da lè stat na meisà fòra dè mzura. I sarai magari nen vaire democràtiche, ma i ringreto ij temp che ij pùblich ministrador elegiù a consideravo soa eleSSION n'onor e a pretendio gnun compens an dné për l'euvra ch'a fasio.

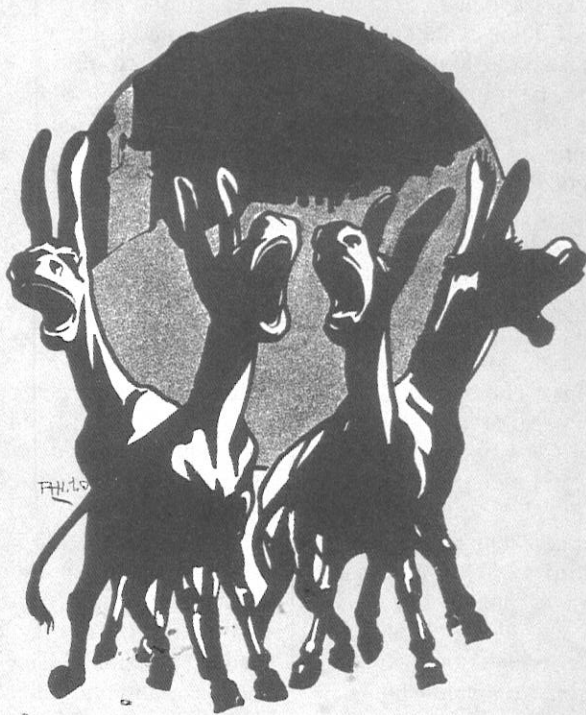
Autri temp! Ancheuj a pretendo 'd meisà ch'a j'fan èsgnor e an dan, an barat, gnen-te 'd pì che 'd paròle.

Paròle squasi sempe senza sust e quaich vira 'dcò senza sens. Paròle, tante paròle che në stronisso, an fortend la dita 'd Lenin (un-a dle pòche giuste) che "chi a conòss mila paròle a l'ha pì 'd podèj ëd col ch'a na conòss mach sent".

Për boneur quaidun, minca tant, da costa stroniura as dèsvija. Mi i spero ch'a sio semper ëd pì.

Steve Veglio

* Për definission tradissional "l'Università 'd Moncalé" a l'é 'l mèrcà dj'aso për ël qual, ant ël passà, Moncalé a l'era famosa.



“CONFRERIA DÈL LAMBEL” DONT IJ BUT A SON COJ